

betale 5 Kr. om Dagen, godvillig skulde betale 150 Kr. om Maaned. Han vil forsøge at indskrænke Musikernes Antal og derigennem slippe udenom den forhøjede Afgift. Det er altsaa slemt nok for de store, men det er ganske nedslaaende for de smaa. — Tænk nu, naar dette i Enkelt-heder skal undersøges. Hvis der i en Krohaveovre i Jylland, lad os sige i Nærheden af Æbeltoft, sidder en blind Mand og spiller paa Violin, og et Pigebarn synger til, og der i Krohaven spises og drikkes, saa skal Værten betale 1 Kr. om Dagen. Fremtidig skal det undersøges, om der kommer en Mand ind med en Lirekasse eller en Mand, der spiller paa Harmonika om Aftenen, naar der danses paa Kroen eller Beværtningen, thi saa skal der betales 50 Øre for hver af dem, og det skal opgøres for Finansministeren gennem Politiet og Amtmanden. Jeg vil for Resten gerne vide, hvordan det forholder sig med Liremændene her i København, thi da de give Koncert, og da de faa Penge ind, anser jeg det for ganske nødvendigt ifølge Loven, at der fremtidig afkræves dem en Afgift af, hvad de tjene hver Dag. De have fast Ophold her i Byen, antager jeg, og kunne følgelig ikke skyde sig ind under Bestemmelsen i § 8, og de maa altsaa betale Afgift. Hvis de ikke komme med, er det ganske urimeligt overfor de andre, som naar de komme i Forbindelse med Mad, skulle betale. — Det er, tror jeg, hvad jeg har at sige om Beværtningerne. Lovforslaget er skadeligt for Musikerne, det vil ødelægge den meget ringe Fortjeneste, som de danske Musikere have, og det vil være ganske umuligt for Administrationen at finde ud af, hvor denne Afgift skal opkræves.

Til Slutning vil jeg gerne gøre en Bemærkning om et enkelt Punkt i § 8, hvor der er Tale om, at Afgiften kan nedsættes, naar Overskuddet anvendes i velgørende Øjemed. Det er en ganske mærkelig Affattelse; jeg maa antage, at der foreligger en Inkurie. Der staar: „Skal Overskuddet“ — forklares ved Nettoindtægten — „ogsaa med Fradrag af Afgiften“. Jeg vil gerne spørge Finansministeren, hvad dette „ogsaa“ betyder. Jeg vilde forklare Overskuddet som Nettoindtægten med Fradrag af Afgiften. Jeg ser ikke, hvad dette „ogsaa“ skal betyde, hvad det er for en Snedighed, hvis det er en Snedighed. Jeg vil bede den højtærede Finansminister om at forklare det. — Endvidere staar der: „i øvrigt anvendes i almenyttigt eller velgø-

rende Øjemed“. Der vil jeg gerne vide, hvad dette „i øvrigt“ betyder. I det foregaaende har der ikke været Tale om, at noget som helst Overskud skulde anvendes; hvorledes kan man saa skrive: „Skal Overskuddet ... i øvrigt anvendes i velgørende Øjemed“? Saa staar der: „kunne de nævnte Myndigheder“ — det vil sige Amtmændene udenfor København og Magistraten i København — „tillade, at ved Skattens endelige Beregning Overskuddets Beløb fradrages i det afgiftspligtige Beløb“. Jeg vil gerne vide, om de Herrer ved denne Oplæsning forstaa, hvad Meningen er. Man skal tænke meget over det, som altid over Lovsproget her til Lands. Meningen er den, at naar der er Forestillinger, eller hvad det kan være, i velgørende Øjemed, skal der i Almindelighed betales 20 pCt. af, hvad der kommer ind. Hvis der kommer 10,000 Kr. ind, skal der altsaa betales 2,000 Kr. Hvis Overskuddet er 2,000 Kr. — og det er meget rimeligt at gaa ud fra, at der har været 8,000 Kr.s Udgift og 10,000 Kr.s Indtægt —, vil Staten tage det alt sammen, i det Tilfælde bliver der intet Overskud, men da er Staten saa elskværdig at sige: Vi tage ikke det alt sammen, vi tage ikke Afgift af selve de 2,000 Kr., vi tage kun 1,600 Kr. og give jer 400 Kr. Det er den Indrømmelse, der gøres. Jeg synes, at det er ret smaaligt. Der er ikke Tale om, at Afgiften skal eftergives, men Myndighederne kunne tillade, at der gøres dette Fradrag. Efter hvilke Regler det skal ske, kan man ikke se; hvad der er almenyttigt og velgørende, kan man ikke have nogen Mening om. Hvis Amtmændene ere i Tvivl derom, er det til syvende og sidst Finansministeren, der afgør det. — Endelig vil jeg gerne spørge Finansministeren, hvorledes det gaar med saadanne store velgørende Foranstaltninger som f. Eks. Børnehjælpsdagen her i København. Der foregaar her i Byen en Række Optog og Forevisninger, der spilles Komædie paa Kongens Nytorv, der er Koncert paa Gammel Torv, og der er alt muligt af denne Art lettere Forestillinger, beregnede paa at trække Penge ud af Folks Lommer. Det foregaar saaledes, at man indsamler i Bøsser, med Sang og Musik i Gaardene, alt sammen for at faa Penge ind i Bøsserne. Jeg antager, at Finansministeren maa sige, at alt, hvad der staar i Forbindelse med disse Forestillinger, med Optogene, med alt det, der er omtalt i § 1 — der er jo ogsaa Teaterforestillinger forbundet med Børnehjælpsdagen —, skal inddrages her-